Ч. 116. Середа 8 червня (26 мая) 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана 9 і в ц.к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Виборча реформа до сойму. — По виборах на Угорщині — Справа фінляндска.

Субкомітет для виборчої соймової реформи відбув в суботу засідане на котрім радив над основами плюральности в куриї міст. Перешло внесене чотирократної плюральности. Та плюральність опиралась би на таких основах: Кождий, хто має виборче право до парляменту мав би один голос. До дальших голосів управнював би: скінчений 40 рік житя, скінчена висша школа (університет, політехніка і т. д.), оплачуваний висший податок. У кого сходять ся всі ті три услівя, мав би о три голоси більше, т. є. разом чотири голоси. — Против признаня тої ухвали меньшість зголосила своє окреме внесене.

Відтак раджено над прилучуванем деяких сіл до міст, особливо у всхідній Галичині. Але тої справи не рішено, а ухвалено оставити єї до рішеня повній комісиї.

З черги вела ся дебата над числом мандатів з міскої куриї. В тій справі пос. Лео і Тертіль поставили таку резолюцию: Признаючи, що теперішне представительство міст в соймі в порівнаню з відповідним представительством інтересів инших суспільних кругів не єсть відповідне, субкомітет ухвалює, що в проєкті виборчої реформи треба відповідно збільшити число предстаеителів міст. — Тому внесеню спротивили ся консерватисти і Русини. Вкінци рішено ту справу поставити на дневнім порядку слідуючого засіданя, яке відбуде ся дня 17 і 18 червня.

Після думки християньских суспільників найблизшою і найважнійшою задачею, яку тепер має сповнити нове угорске правительство, є переведене виборчої реформи. Чи справить ся з тим гр. Кін зарівно скоро, як з виборами, можна сумнівати ся. Головною признакою послідних виборів уважають християньскі суспільники брутальне згноблене народностий. Як найбільше рішучо протестують християньскі суспільники против того, що, Австриї вислано на Угорщину полки спільного войска нібы для удержаня публичного порядку, а в дійстности на те, щоби спиняли виборців народностий у виконуваню їх виборчого права.

В скалицкім виборчім окрузі перейшов кандидат сторонництва праці Коштяль против словацкого кандидата аграрника Оканіка завдяки незвичайним насильствам. В неділю перед виборами заборонено Оканікови відбувати передвиборчі збори під позором, що не годить ся безчестити неділї політичними бесідами. В дни виборів окружено цілу виборчу місцевість гузарами, піхотою і жандармами, впущено лише сторонників Коштяля, осмотрених в пашпорти (яких не видано однак сторонникам Оканіка), а виборців Оканіка, яких нагромадило ся перед міскими воротами 4000, не впущено до міста. Здавало ся, що дійде до проливу крови і лише завдяки тактови зі сторони офіцирів берненьского 8 п. п., який тут вислано на вибори, не дійшло до сего. Вкінци Оканік приневолений був уступити. Ось яких ще средств ужито до зваленя словацкого кандидата: За нежиючих вже від місяця виборців Стехлика, Ґарінґера і Коговта голосували заплачені правительственні сторонники, а голосував навіть один 16-літний жид. Зате угорске телеграфічно-кореспонденцийне бюро каже тепер, що в Угорщині вибори відбули ся зовсім спокійно, а лише в кількох місцевостях були надужитя, причім декого убито і то з его власної вини.

„Pester Lloyd“ приносить інтервю з угор-

---

23)

В найбільшім місті на сьвіті

або

Льондон, єго займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

7.

Порядки на льондоньских улицях. — Ґільдгаль або ратуш в Льондоні і Льордмерове сьвято. — Неділя в Льондоні.

Недавно тому видала льондоньска поліция звіт про свою діяльність на улицях. З того звіту показує ся, що нещасливі пригоди на льондоньских улицях в 1909 р. значно збільшили ся. Підчас коли в попереднім році згинуло на улицях міста лиш 212 осіб, то в сім році пожило смерти аж 283 осіб. Покалічених в сім році було 16.772, а в попереднім 14.060. Цікава річ, що може бути причиною так величезної маси нещасливих пригод на улицях Льондону. Льондоньскі ґазети доказують, що найбільше нещастя роблять т. зв. моторові омнібуси та самоїзди. Із згаданого звіту показуєсь однак инакше. В 1909 р. було 35 случаїв смерти а 1108 случаїв покалічення від моторових омнібусів, а 36 случаїв смерти і 996 покалічень від инших самоїздів. Отже де причина тої величезної маси нещасливих пригод?

Якийсь Анґлієць сказав, що ще заким видумано самоїзди, льондоньскі фіякри були небезпечнійші від львів в Африці, а із повисшого звіту льондоньскої поліциї виходить, що самоїзди таки дійстно не такі небезпечні як звичайні вози. Поправді однак не тілько тут виноваті вози кілько самі люди, котрих на улицях Льондону стрічає нещастє. Коли придивити ся, як один або другий наколесник жене улицею на колесі і заганяє ся в найбільшу глоту возів, крутить ся між ними і виминає, як неодин хлопчиско, що розносить ґазети прискакує зухвало до омнібуса, подає ґазету і біжить разом з ним, щоби відобрати гроші за продане число; як неодна женщина з парасолею і пакунками лїзе як сліпа на улици в місци, де як-раз найбільший рух возів і хоче перейти з одного боку на другий: то таки чоловікови справді дивно стає, що в Льондоні буває на улицях так мало нещасливих пригод.

Що на улицях в Льондоні буває в порівнаню з иншими містами дійстно так мало нещастя, завдячувати треба не лиш незвичайній увазі поліциї, але також і тому строгому порядкови, який буває завсігди на улицях. Вози що їдуть на право, держать ся завсігди правого боку улиці, а вози що їдуть на ліво, держать ся лиш лівого боку; один віз не переганяє другого і не виїздить з ряду. Длятого в тих небезпечних місцях, де треба переходити з одного боку на другий і де звичайно роблять ся т. зв. острови, треба при переході оглядати ся зперсшу лиш на правий бік а опісля лиш на лівий, не так як по иних містах, що треба розглядати ся на всі боки, щоби де не впасти під коні. Навіть моторові вози або самоїзди не сьміють з того ряду виступити і їдуть поволи за другими возами, не гонять як шалені куди кому захоче ся.

Підчас коли для їзди улицею суть строгі постанови, котрих треба держати ся, нема для піхотинців ніяких писаних законів, нема н. пр. такої постанови, щоби всі люди, котрі їдуть в одну сторону, ішли лиш одним тротоаром або одним єго боком а другі, що їдуть в противну сторону, щоби ішли другим тротоаром, як то буває по деяких німецких містах. Лиш в Сіті заказано полициїно вистоювати без потреби на рогах улиць або на середині тротоару. Мимо всеї свободи рух на найбільше оживлених улицях відбуває ся дуже гладко. Правдивий Льондонець іде простісенько своєю дорогою і дивить ся лиш навперід себе а не розглядає ся на боки і не вистоює цілими годинами по улицях. Такого чоловіка, котрий би десь задивив ся а відтак пустив ся незручно почерез товпу до якоїсь вистави, пізнають зараз, що він не тутешний, що приїхав звідкись з провінциї.

Підчас коли вози вимпнають ся на ліво, есть в Льондоні для піхотинців звичай, що они вимннають ся на право. Того звичаю держать ся особливо в Сіті. В дуже мало містах уважає ся то так як в Льондоні за простацтво і за брак виховання, коли хтось на улици іде як сліпий не зважає на других, пхає ся і не ви-

ским премієром ґр. Кіном-Гедерварім з приводу висліду виборів. Начальник правительства каже, що вибори відбули ся спокійнійше як які небудь инші. Що-до програми правительства, то она така: Передусім полагодить ся державні конечности, до котрих належать закон про контингент рекрута, буджетова провізория і торговельні договори з Румунією, а о скілько позволять дипльоматичні приготованя, також з Сербією і Чорногорою. Що-до евентуальної обструкциї, то правительство спокійно буде ждати на те, хочби в соймі знайшли ся люди на стілько шалені, що відважили би ся противити ся волї народа, котра сим разом проявила ся так свобідно, спокійно і ясно.

Фінляндский сойм ухвалив в ночи 28. мая текст петициї як відповідь на царский маніфест в справі законів супротив Фінляндиї, засадничо противних єї конституциї.

Петиция зачинає ся ствердженєм, що перший обовязок сойму, повідомляти царя про потреби і терпіня фіньского народа. Длятого сойм просить покірно, щоби цар зволив взяти під розвагу представлене трудностий, які загрожують просто істнованю єго. Бо по установленю нового права, незгідного з основними законами краю, найсьвятійші права фіньского народа будуть потоптані та замкнені всі шляхи до мирного розвитку.

Початком нової системи була потверджена царем постанова ради міністрів про новий спосіб полагоджуваня фінляндских справ, що мають якунебудь лучність з інтересами російскої держави. Ситуация погіршила ся ще через те, що рада міністрів виконуючи ту постанову, зачала також мішати ся до справ, котрі виключно внутрішно фінляндскі, не стояли і не стоять в нїякій звязи зі справами російскої держави. Так постанови, що дотичать найважнїйших справ Фінляндиї, зачали виходити від правних институций і властий, чужих Фінляндиї і не розуміючих умов єї житя.

Фінляндский нарід уже в давній давнині виробив в собі почутє законности. Тому легко можна зрозуміти і оцінити жаль і тревогу сего народа, коли він бачить, що само правительство не шанує і не сповняє тих єго усьвячених прав, але широко відчиняє двері найнебезпечнійшому ворогови суспільного і публичного ладу: самоволи і легковаженю права. Вкінци представила петиция нищенє фінансів Фінляндиї зі сторони правительства, котре безправно переливає до російских державних кас ощадности з природи убогої країни і представляє катастрофу „спільного“ законодавства.

Новинки.

Львів, дня 7 червня 1910.

— **Іменованя і перенесеня.** Міністерство торговлї надало почтовому контрольорови, Леон. Паблькови в Самборі посаду управителя почтового в Скалї. — Пан Намістник переніс між иншими практикантів концептових Намістництва ґр. Юл. Дїдушицкого зі Львова до Кракова і Стефана Кульчицкого зі Львова до Яворова.

— **Недуга Є. Е. Митрополита.** До „Руслана“ доносять з Бобреччини, що Є. Екс. Митрополит ґр. Шептицкий в часї канонічної візитациї стрілиского деканата перестудив ся в дорозї і від четверга лежить хорий в горячцї в Девятниках під опікою тамошного окружного лїкаря.

— **З зелїзниці.** Стацию Скварява, положену на шляху зелїзничім Краків-Підволочиска, уряджену доси для руху особового, пакункового а також для руху товарового в наборах цїловозових після умови і для подрібних пересилок до 50 кґ. ваги від штуки а 100 кґ. від цїлої пересилки, отвирає ся з днем 1 липня 1910 для необмеженого руху товарового з виїмкою перевозу живих зьвірять. Заладованє і виладованє всїх наборів цїловозових мають виконати надавцї взглядно відбираючі власним коштом.

— **Реактивованє ц. к. почтового уряду** в Яворі над Стриєм. З днем 11 червня 1910 входить на ново в житє ц. к. уряд почтовий на двірци зелїзницї Явора з урядовою назвою „Явора над Стриєм“. — Уряд той получує ся з сїтею почтовою за помочию поїздів ч. 2121, 3123, 2125, 2126 і 2128 рути Самбір-Сянки. До місцевого округа доручень того почтового уряду прадїлено громаду і обшар двірский Явора, замісцевий знов округ доручень того уряду творити буде громада як також обшар двірский Ісаї.

— **Іспити вступні** до 1 кляси на рік шкільний 1910/11 відбудуть ся в приватній рускій ґімназиї в Яворові перед фериями 1 і 2 липня. зголошеня приймати ся буде почавши від 27 червня, по фериях іспити вступні 1 і 2 вересня, вписи 29, 30 і 31 серпня. Метрика при вписї конче потрібна. — За управу: Т. Грушкевич.

— **Шайку мантіїв**, котрі в той спосіб дорабляли ся гроша, що для зиску складали фальшиву присягу засудив львівский суд в суботу вечером як слїдує: Гершко Лешер, що торґував кіньми і купець Шулим Шпріцер дістали по півтора року тяжкої вязницї, обостреної постом що місяця, Йойна Кляр. купець 2 роки тяжкої вязницї, Йосько Ґабель торговельник худоби і Йосько Темпельсманн, купець, по 1 р. тяжкої вязницї; Бенямин Ґольдшайн 3 місяцї тяжкої вязницї; Якова Феллю увільнено. Заступник прокуратора п. Любинецкий зголосив відклик що до низького виміру кари і поставив внесенє, щоби тих котрим вимірено висшу кару задержати в слїдчій вязници, бо доси були они на вільній стопі.

— **Зловленє розбишаків.** Дня 28 мая о 12 год. в ночи хотїли якісь розбишаки добути ся до коршми в Конотопах сокальского повіта. На то надійшов якраз патролюючий командант жандармскої станицї в Конотопах, Стефан Голига, а один із розбишаків стрілив до него з револьвера і зранив тяжко в груди. Виновника того убийства зловили опісля селяни з громади Ульвівок в хвили, коли він наміряв перекрасти ся через границю до Росиї. Коли селяни хотїли его задержати, злочинець той, котрий мав ще другого товариша, зачав ставити завзятий опір та став стріляти до селян з револьвера і одного з них, Миколая Карпенка, навіть зранив. Селяни однак зловили обох і вже не пустили. Зловлені злочинцї мають походити з Росиї і один з них має називати ся Іван Скванда а другий Едвард Зелїньский. Они допустили ся крадежі в громадї Добрачин і як сказано пробовали добути ся до коршми в Конотопах. Президия Намістництва переслала старост늡 в Сокали квоту 500 К до подїлу межи селян, котрі причинили ся до вислїдженя і зловленя тих небезпечних розбишаків.

— **Дрібні вісти.** П. Іларіон Боцюрків родом із Слобідки горішної одержав на тутешнім універ

минає. Супротив старих немічних людий і калїків єсть Льондонець завсїгди дуже ввічливий і готов кождої хвилї не говорячи богато прийти їм на поміч.

До удержаня порядку на улицях причиняє ся богато також і то, що на улицях де звичайно панує великий рух, число тих, що спішать до бюра, на біржу, до зелїзниць і т. д. єсть далеко більше як тих, що виходять на улицю, щоби лиш трохи поволочити ся, котрі лиш крутять ся то сюди то туди і стають та спиняють рух, як то буває по инших містах. По німецких містах — але так само й у Львові — можна иноді побачити паничів стрійків, що ходять собі по улици і вимахують паличкою, крутять нею млинця, готові кождої хвилї розбити нею необачному прихожому ніс або вибити око. Того в Льондонї нема. Такого чоловіка уважали би там або за якогось несповна розуму, котрий вирвав ся з якогоеь лїчничого заведеня або за пяницю. Але й таких не знає Льондон, котрі, коли н. пр. купують ґазету на улици і шукають за грішми в кишени, або коли закурюють циґаро, держать палицю або парасолю під пахою так, що она стає ся перешкодою для других прохожих. Коли же иноді й такий лучить ся, то він певно не Льондонець а якийсь заїзжий.

Підсонє в Льондонї дає часто нагоду до того, що треба ходити з отвертою парасолею; правило вимагає того, щоби висший держав свою парасолю понад низшим, коли зійдуть ся; коли же малий вимиває великого, щоби підніс свою парасою в гору або відхилив єї на бік. Дуже практичне правило на улици в Льондонї, котрого всї держать ся, єсть то, що коли іде якийсь пан з панею, то він іде все з боку від улицї, щоби панї, коли опинилась би краї тротоару не була змушена сходити на улицю; в такім случаю лекше вже і вигіднійше то мужчинї зробити. Але загально взявши женщини в Льондонї менше зважають на приняті загально правила улицї. На таких улицях як Реґентска або Оксфордска, де в певних порах дня повно дам, труднійше перейти борзенько, як на тих улицях в Сіті, де в обідну пору повнїсенько мужчин. Не одна дама, що задивила ся на якусь виставу модних капелюхів, суконь або біжутерий, коли потрутить якого мужчину, в 99 случаях на 100 переконана кріпко о тім, що стало ся то лиш внаслїдок грубої неуваги того, але зовсїм не з єї вини.

А тепер зайдім до Ґільдгаль в Сіті, до льондоньского ратуша. Се поправдї вже не льондоньский ратуш, бо Льондон нинї не той для котрого в роках 1411 до 1431 ставлено сей ратуш та й нема нинї тих ґільдій або цехів які колись мали тут своє приміщенє. Але все ще прецї єсть Сіті або старий Льондон, суть ще потомки тих ґільдій, що верховодили колись в Сіті і ще нинї верховодять та й остали ся давні звичаї, котрими бодай раз на рік хоче й весь нинїшний Льондон трохи налюбувати ся. До ратуша можна зайти без всякої перешкоди. Туть єсть велика сьвітлиця, 46 метрів довга, в котрій відбуває ся що року великий пир в честь нововибраного бурмістра або т. зв. льордмера. На лїво від входу до тої сьвітлицї під поперечною стїною стоять дві величезні фіґури, Ґоґ і Маґоґ, котрі давнїйше обношено в процесиї по виборі нового бурмістра. Цікаво, звідки взяли ся тут тоті фіґури; єсть то безперечно якийсь вплив жидівства в давнїйших часах в Льондонї, бо назви тих фіґур взяті суть з пророка Єзехиїла, котрий заповів, що колись по відбудові ізраильскої держави погани будуть послїдний раз нападати на сьвяте місто Єрусалим під проводом якогось князя Ґоґа. В однїй з пивниць ратуша знаходить ся музей льондоньских старинностий а зараз коло музея бібліотека приступна для всїх, в котрій єсть 60.000 томів. Крім того єсть тут також ґалерия образів.

В Ґільдгаль єсть також і суд і міский суд, бо льондоньска Сіті була собі колись зовсїм вільним независимим містом, що мало свої окремі суди і свою власну полїцию. Длятого то и віз, котрим звозять арештантів єсть украшений гербом міста. Длятого, що льондоньска Сіті була собі вільним містом, не було тут нїколи резиденциї короля та й до нинї нема тут касарнї для анґлійского державного войска. Правда, в однім місци Сіті стоїть касарня, що подобає трохи на якусь давну кріпость, але то касарня міскої ґвардиї, що рекрутує ся із самих добровольців. Королївского войска старий Льондон не знає.

Ориґінального виду набирає не лиш Ґільдгаль именно же велика в нїм сьвітлиця але й цїле місто в той день, коли ново вибраний посадник міста „The Right Honourable the Lord Mayor of the City of London“ (Високоблагородний льордмер льондоньскої Сіті) обнимає своє урядованє і з великою парадою показує ся цїлому місту. По правдї сказавши, дивувати ся треба як можуть люди в часах так великого поступу і просьвіти як теперішні устроювати такі шопки, котрі нагадують часи великої темноти. Але видко, що й до нинї ще не перевели ся люди, котрим того треба.

(Дальше буде).

ситеті степень доктора прав. — Вчера в полудне була у Відни велика злива з градом. Град наробив в городах великої шкоди. — В поїзді двірскім, котрим Цісар вертав з Босни помер двірский кухар Вштечка від удару сонця. — В Камеруні напали людоїди на німецкого купця Вретшнайдера і его 17 товаришів, поубивали всіх і з'їли. — П. дрови Петрови Стебельскому, професорови університету, замешкалому при ул. Домбровского ч. 6а, вкрадено вчера з передної комнати зимове пальто. — П. Вінк. Калат, робітник міскої електровні знайшов 2 с.м. золотий дамский годинник, котрий можна відобрати у него при ул. Замковій ч. 6.— Підчас розправи судової в Станиславові против ем. тожника зелїзн. Григория Крикевича, обжалованого о рабунковій напади показало ся, що обжалований не лиш нічого не був винен і не допускав ся нападу, але противно пускав ся в погоню за розбишаком, а тимчасом люди взали его за розбишака і так дістав ся він невинно до арешту.

— Лікар троїтелем на замовлене. Ще не притихла справа ґр. Ронікера, обжалованого о убите свого шваґра, молодого студента Хржановского, і міліонове обманьство штабового капітана Вонлярлярского, як вже рознеслась з Петербурга вість про нове сензацийне убийство також ізза міліонової спадщини, котрого допустив ся лікар Панченко на молодім урядникови міністерства справ внутрішних, Василю Бутурліні, на замовлене шваґра отроєного, якогось О'Брієна де Лясей, Ірляндця родом і властителя більшої посілости, котрий оженив ся був з одинокою сестрою Бутурліна. Справа представляє ся як слідує:

Василь Бутурлін, син російского ґенерала, чоловік молодий, літ 26, по науках в кадетскім корпусі вступив до преображеньского полку ґвардиї; небавком однак виступив з війска і вступив на службу до міністерства війни, бо хотів оженити ся з якоюсь співачкою Мариєю Зіною. Мимо величезного майна і сподіваної по батькови міліонової спадщини — кажуть, що аж 7 міліонів, — молодий Бутурлін жив досить скромно і здалека від всіх. Дня 24 мая занедужав Василь а его шваґер О'Брієн порадив єму, щоби він завізвав 70-літного лікаря Панченка. Панченко прийшов, запустив недужому під скіру якогось ліку і Бутурлін в чотири дні по тім помер.

На похорон завізвано старенького батька Бутурліна, а коли той приїхав, набрав підозріня і зажадав обдукциї тіла. Секция виказала затроєнє. В виду того арештовано Панченка, а коли показало ся, що той лікар пияк і має малу практику, а стояв в близших зносинах з О'Брієном, арештовано в кілька днів по похороні і сего другого. Зроблена в помешканю Панченка ревізия викрила богато компромітуючих листів і шифровані депеші. Російскі ґазети доносять, що О'Брієн обіцяв Панченкови пів міліона рублів за то, щоби він отроїв Бутурліна, бо на случай его смерти ціле майно старого Бутурліна перейшло би на его одиноку доньку а жену О'Брієна.

Нині наспіла вість з Петербурга, що Панченко признав ся до того, що отроїв Бутурліна, а крім того зізнав, що вже від 20 літ займав ся троєнем людий на замовлене за добру заплату. Підчас послідної холери в Петербурзі виправив богато людий на тамтой сьвіт запускаючи їм отруї під шкіру. Панченко ділав завсігди в порозуміню з тими особами, котрі мали інтерес в смерти дотичних осіб.

Господарство, промисл і торговля

— Земельний Банк гіпотечний у Львові. Замкнене рахунків за май 1910.

Стан довжний:

Акцийний капітал	К	1,000.000·—
Надплата акцийного капіталу	„	15.200·—
Вкладки на рахунок біжучий	„	157.161·96
Сальдо відсотків	„	10.418·66
Конто про всіляке	„	6.308·96
	К	1,189.089·58

Стан чинний:

Каса	К	5.052·87
Льокациї в Банках	„	583.723·—
Векслевий портфель	„	568.471·90
Інвентар		8.336·25
Книги і друки		3.137·10
Кошти заснованя		9.077·12
Платні і прочі адміністр. кошти	„	6.591·25
Стемплева оплата від акций	„	4.700·—
	К	1,189.089·58

Від отвореня Банку відбула Надзираюча Рада 2 повні засіданя, на яких ухвалила уділене 64 гіпотечних позичок на суму 456.500 кор. а дирекция повидавала промеси на ті позички.

Скоро тільки позичаючі доповнять услівій промес, буде міг Банк зараз виплачувати позички, та на тій основі видавати заставні листи.

Акцийні грамоти, з текстом одобреним правительством, виготовлює від кількох місяців одно з перворядних заведень літоґрафічно-друкарских у Відни, та в тих днях має їх доручити Банкови. Скоро се наступить, Банк розішле акциї сейчас Вп. Акционарям.

Вп. Акционарі, що від загальних зборів змінили своє званє або осідок, зволять се подати до відома дирекциї Банку.

Телеґрами.

Відень 7 червня. Комисия буджетова ухвалила 25 голосами против 18 етат міністерства справедливости. Поставлені підчас дискусиї резолюциї ухвалено по части по думці референта, по части відступлено правительству до розслїдженя. Проти внесеня референта приняла комисия 22 голосами против 16 внесенє нос. Пльоя, жадаюче, щоби Найв. Трибунал видавав ореченя в славяньскій мові у всіх тих справах, котрі в першій інстанциї вели ся в тій мові.

Константинополь 7 червня. „Танін" виступає против ніби то якоїсь заяви грецкого короля, мов би то одиноким розумним полагодженєм кретийскої справи могло бути лиш прилученє Крети до Грециї. Часопись ся заявляє, що Турки ожидають запереченя сеї вісти, в противнім случаю буде проголошений бойкот грецких товарів, видаленє грецких підданих, а крім того Турки зажадають офіцияльної сатисфакциї.

Петербург 7 червня. Округи Ростов над Доном і Севастополь проголошено навіщеними холерою.

Веракруц 7 червня. Повстанці напали на місто Валядолід і ограбили его а богато жителів поубивали.

Землетрясенє.

Неаполь 7 червня. Нині о 3 год. 3 мін. над раном дало ся тут почути особливо у висше положених частях міста дуже сильне филяєте землетрясенє, котре тревало кілька секунд. Жителї міста перепуджені втікали з мешкань. Землетрясенє було також в Беневенто, Кастелямаре ді Стабія, Потенца, Катанцаро і Козенца.

Авелліно 7 червня. Нині о 3 год. 7 мін. над раном навістило місто сильне землетрясенє. Перепуджені жителї міста втікали на незабудовані місця. Шкід не було ніяких.

В Калітрі завалило ся богато домів. Доси видобути з під румовища тіла 9 осіб. Після приватних вістий згинуло також в инших місцевостях богато людий.

Фоджжа 7 червня. О 3 год. над раном дало ся тут почути сильне землетрясенє з підземним гуком. Люди в переполоху втікали.

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1910 р. після часу середно-европейского.

ЗАМІТКА. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2·30**, **8·55**, **1·15**, **1·30**, **8·40**, 7·27, 10·10, 5·45, 10·05.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2·15**, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12·20**, 5·45*), 8·05, 10·21**, **2·05**, 5·53, **6·35**, 9·50.
*) Із Станиславова. **) З Коломиї.
З Стрия: 7·28, 11·45, 4·25, 7·41, 10·19*, 11·02.
*) Від 19/6 до 11/9 в неділї і р. сьвята.
З Самбора: 8·00, 9·58, 2·00, 9·00.
З Сокаля: 7·32, 1·20, 8·00.
З Яворова: 8·15, 5·00.
З Підгаєць: 11·15, 9·58.

На Підзамче:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2·00**, 5·17, 10·13.
З Підгаєць: 10·54, 9·44.
З Винник: 6·29, 7·26, 11·55 *)
*) Лиш в середу і суботу.

На Личаків:

З Підгаєць: 10·36, 9·27.
З Винник: 7·08, 6·11, 11·38 *).
*) Лиш в середу і суботу.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12·45**, 3·55, 6·04, **8·25**, 8·40, **2·45**, **3·15**, **6·55**, 7·45, 11·15.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8·10, 11·32, 11·10.
До Черновець: **2·50**, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 10·35, 2·52 *), 5·59 **).
*) До Станиславова. **) До Коломиї.

За редакцию відповідає **Адам Креховецкий.**

ОГОЛОШЕНЯ.

Пересторога!

Машини дра Ґаспарого суть патентовані. Підрабляючих безвзглядно нищимо.

Дві галицкі фірми, котрі машини наші підрабляли, обжаловалисьмо.

Вистерігати ся треба перед безвартностними підробленями.

Купуйте лише

чинні машини дра Ґаспарого

Ми тепер будуємо патентовану машину дахівкову також яко

Машини комбінацийні (Патент)

На одній машині можна виробляти цегли, дахівки, рури дренові і плити тротуарові.

Найліпшою машиною до випробу бльоків порожних єсть наша

патентована машина „Phönix“.

Відношенє бльоків злишне. До услуги тілько один робітник.

Дра Ґаспарого форми COLUMBUS до рур неупереджені.

Всї машини і форми до виробів цементових.

Фабрика специяльних машин

ДР. ҐАСПАРИ і Сп. Markranstädt **(САКСОНІЯ).**

Заступництво в Галичині: **Промисл цементовий у Львові, ул. Кароля Людвика 5.**

Точні відомости дає також брошура 126.

Інсерати

до

„Народної Часописи“

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Михайло Скірка

римар і сїдельник

у Віднн III. Реннвеґ ч. 38

поручає

богатий вибір сїдел і всякої упряжі для коний, а також торби до подорожи, ручні куферки, пуляреси, торбинки для дам та всїлякі вироби зі шкіри.

Цїни приступні.

Ст. Соколовского

Головне бюро дневників

і оголошень

у Львові пасаж Гавсман ч. 9

приймає пренумерату і оголошеня до всїх дневників краєвих і заграничних.

До „Народної Часописи“ і „Ґазети Львівскої“ може принимати оголошеня виключно лиш ся аґенция.

З друкарні В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.